

KẾT HÔN THEO PHÉP ĐẠO CÔNG GIÁO

Maria Gabriella và Fabio là đôi vợ chồng Công Giáo Ý sống tại thủ đô Roma. Bà Maria Gabriella là bác sĩ toàn khoa. Ông bà có 3 con. Nhưng trước khi chính thức kết hôn - cách đây 7 năm - đôi bạn nam nữ từng sống chung, như bao bạn trẻ thời đại khác. Xin nhường lời cho ông bà.

Nữ bác sĩ Maria Gabriella nói. Chúng tôi kết hôn thật trẻ. Trước đó chúng tôi sống chung dưới cùng mái nhà. Thế rồi, dùng một cái, tôi mang thai. Biến cố quan trọng này khiến cả hai chúng tôi nghiêm chỉnh đặt lại vấn đề. Không phải vấn đề chúng tôi có tiếp tục yêu nhau hay không. Không. Chúng tôi vẫn yêu nhau. Vấn đề bây giờ là sự hiện hữu của một mầm sống. Nếu cho ra chào đời một đứa con, chúng tôi phải trở thành bậc cha mẹ có ý thức trách nhiệm. Như thế, đứa trẻ được an toàn sinh ra trong mái ấm gia đình. Tư tưởng này thôi thúc chúng tôi mau lẹ tiến hành mọi thủ tục kết hôn, về cả

hai mặt dân sự và tôn giáo.

Từ đó, ý nghĩa kết hôn theo phép Đạo Công Giáo mang tầm mức quan trọng.

Trước đây, chúng tôi chỉ sống chung. Sống chung đơn giản như thế không đòi hỏi dấn thân nào cả. Sống chung không phải là cuộc hôn nhân đích thật. Trái lại, khi chúng tôi cùng nhau thề hứa yêu nhau và trung tín với nhau cho đến chết - trước mặt THIÊN CHÚA và trước mặt Giáo Hội - thì cuộc kết hôn của chúng tôi trở thành bí tích. Chính bí tích hôn phối ban cho chúng tôi ơn thánh và sức mạnh để sống lứa đôi. Cuộc sống vợ chồng không phải là cái-ách cái-gồng mang vào cổ mà là niềm hạnh phúc chia đôi. Giờ đây sau 7 năm thành hôn, chúng tôi có ba đứa con. Gia đình tăng số cùng lúc được củng cố vững chắc hơn và niềm vui cũng gia tăng rất nhiều. Không ai trong hai chúng tôi luyến tiếc dĩ vãng, muốn quay lại đằng sau. Trái lại, tay trong tay, chúng tôi hướng về tương lai và cùng nhau hân hoan tiến bước.

Tiếp lời vợ ông Fabio nói. Giữa hai vợ chồng, tôi từng có hai kinh nghiệm đính hôn. Trước khi quen và yêu Maria Gabriella tôi đã đính hôn và sống chung với một thiếu nữ khác. Thế nhưng lúc đó tôi không hề nghĩ đến chuyện tiến tới hôn nhân, cả theo phép đời lẫn phép đạo. Có lẽ vì tình yêu chỉ hơi hợt chứ không sâu đậm. Trái lại, khi thật lòng yêu nhau và mong muốn hạnh phúc cho nhau, chúng ta nghĩ đến chuyện mãi mãi chung sống bên nhau.

Ngoài ra tôi đạt điểm tích cực khác, khi chính thức kết hôn theo phép Đạo. Nhân-sinh-quan và cuộc sống thiêng liêng của tôi hoàn toàn đổi khác. Tôi xin giải thích. Cứ sự thường, nếu bạn có Đức Tin và sống Đạo đúng đắn bạn mới nghĩ đến chuyện xin lãnh nhận bí tích Hôn Phối. Nó là kết quả đương nhiên. Tôi thì trái lại. Chính nhờ phải tham dự các khóa học chuẩn bị hôn nhân mà tôi gặp được Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ con người. Trước đó tôi không hề nghĩ đến Ngài, kể từ sau ngày xưng tội, Rửa Lễ Lầu Đầu và lãnh nhận bí tích Thêm Sức .. Tôi cũng trở lại với việc đến nhà thờ lãnh nhận 2 bí tích Hòa Giải và

Thánh Thể. Tôi tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật thường xuyên hơn. Tôi cũng tạo mối quan hệ thân tình với Cha Antonio, vị Linh Mục hướng dẫn các khóa chuẩn bị hôn nhân. Sau khóa học, tôi còn tham dự một khóa khác để đào sâu Đức Tin Công Giáo và để cho việc sống Đạo được nghiêm chỉnh hơn.

Bà Maria Gabriella vui vẻ tiếp lời chồng:

- Bây giờ nhà tôi là tín hữu Công Giáo sống Đạo sốt sắng, hơn cả tôi nữa kia!

Bà hóm-hỉnh giải thích thêm:

- Bạn biết lý do nào giúp nhà tôi kiên vững đến cuối khóa chuẩn bị hôn nhân không? Thừa là vì, vào cuối khoá học, mỗi người phải trải qua kỳ thi khảo hạch. Ai rớt phải học lại, nghĩa là không được cử hành hôn phối như dự định!

... Hạnh phúc thay bạn nào kính sợ THIÊN CHÚA, ăn ở theo đường lối của Người. Công khó tay bạn làm, bạn được an hưởng. Bạn quả là lắm phúc nhiều may. Hiền thê bạn trong cửa trong nhà khác nào cây nho đầy hoa trái. Và bầu con tựa những cây ô-liu mơn mớn, xúm xít tại bàn ăn. Đó chính là phúc lộc THIÊN CHÚA dành cho kẻ kính sợ Người. Xin THIÊN CHÚA từ Xi-on xuống cho bạn muôn vàn ơn phúc. Ước chi suốt trong cả cuộc đời, bạn được thấy Giêrusalem phồn thịnh, được sống lâu bên đàn con cháu. Nguyên chúc Israel vui hưởng thái bình (Thánh Vịnh 128).

("NOI, Genitori e Figli" (Avvenire), 27 Novembre 2005, trang 22).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt